Η ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Η ΕΚΘΕΣΙΣ ΕΡΓΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΖΩΓΡΑΦΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΚΡΙΣΕΙΣ

Ἦτο φυσικὸν ἡ ὁμαδικὴ ἔκθεσις ζωγραφικῆς τῆς Δημοτικῆς Βιβλιοθήκης νὰ δημιουργήσῃ πολλὲς παρεξηγήσεις, ν' ἀφίσῃ πολλὰ ἐρωτηματικὰ ἀνάμεσα στὸ κοινό μας, παρ' ὅλον ποὺ αἱ τάσεις ποὺ ἐκπροσωποῦνται δὲν ἀνήκουν εἰς τὰς πλέον ἐξτρεμιστικὰς τῆς τέχνης τῆς ἐποχῆς μας.

Εἶναι γεγονὸς πὼς ἔχει δημιουργηθῆ ἕνα χάσμα ἀνάμεσα στὸ κοινὸν καὶ στὴ σύγχρονη τέχνη. Ἕνα χάσμα ποὺ φθάνει νὰ καθίσταται συχνὰ ἀγεφύρωτο ὅταν ἡ τέχνη εἶναι ἀναγκασμένη ν' ἀπευθυνθῆ σὲ κοινὸ τελείως ξένο πρὸς τὰ προβλήματά της. Ὡστόσο ἂς μὴ νομισθῆ πὼς ἀποτελεῖ μοναδικὴ ἐξαίρεσι ἡ ἐποχή μας καὶ πὼς δὲν ὑπῆρχε πάντα μιὰ διάστασι ἀνάμεσα στὴν τέχνη καὶ στὸ κοινὸν ὅλων τῶν ἐποχῶν.

Μὰ αὐτὸ ποὺ ἄρχισε μὲ τὰ τέλη τοῦ 19ου αἰῶνος μὲ τὴν ἐμφάνισι τοῦ ἐμπρεσιονισμοῦ στὴ ζωγραφική, εἶναι βέβαια διαφορετικό. Ἡ ἐποχὴ αὐτὴ ποὺ δίκαια θεωρεῖται σήμερα ἀπὸ τοὺς φωτεινότερους σταθμοὺς στὴν ἱστορία τῆς τέχνης καὶ ποὺ μπρὸς στοὺς μεγάλους της δημιουργοὺς ἡ παγκόσμια τέχνη ἀναλύεται σὲ ἐκδηλώσεις ὑστερικῆς λατρείας, χρειάστηκε ν' ἀντιμετωπίσῃ τὴν ὀργὴ καὶ τὴν ἀγανάκτησιν τοῦ κοινοῦ. Κι' ἔτσι βλέπουμε, ὁ Σεζὰν νὰ σπέρνῃ τὰ ἔργα του στὰ χωράφια ἐγκαταλείποντάς τα, ὁ Βὰν Γκὸγκ ν' αὐτοκτονῆ τρελλός, ὁ Γκωγκὲν νὰ κλείνεται γιὰ χρέη στὴ φυλακὴ καὶ τὰ «σαλὸν» νὰ κλείνουν κατάμουτρα τὶς πόρτες των μπρὸς στὰ ἔργα ὅλων τῶν μεγάλων ἐμπρεσιονιστῶν.

Ὡστόσο ἡ διάστασι αὐτὴ ἀνάμεσα τέχνης καὶ κοινοῦ δὲν μπορεῖ ν' ἀναζητηθῆ στὴν ἀδυναμία τῶν καλλιτεχνῶν αὐτῶν σὲ σύγκρισι μὲ τοὺς καλλιτέχνας ἄλλων παλαιοτέρων ἐποχῶν.

Ἂν μιὰ ἀπὸ τὶς οὐσιαστικώτερες ἀνάγκες τοῦ ἀνθρώπου στάθηκε ἡ ἀνάγκη νὰ ἐκφρασθῆ, νὰ ἐκφράσῃ τὸν ψυχικό του κόσμο, ἡ τέχνη στάθηκε πάντα ἡ πληρέστερη ἔκφρασις διερευνήσεως τοῦ ἐσωτερικοῦ μας κόσμου, τοῦ κόσμου τῆς συνειδήσεως, ἀλλὰ καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ μας κόσμου, τοῦ κόσμου τῆς Ἱστορίας. Γιατὶ πέρα ἀπὸ τὸ ἀτομικό, μὲ τὴ γλῶσσα τῆς τέχνης μιλάει περισσότερο μιὰ ἐποχή, ἕνας πολιτισμός. Καὶ κάθε ἐποχὴ εἶχε καὶ τὰ δικά της ἰδανικά, τὰ δικά της πιστεύω.

Ἔτσι π.χ. ἡ ἀρχαία ἑλληνικὴ τέχνη, ἡ Ἀναγέννησι, πίστευε στὴν ὁμορφιὰ κι' αὐτὴ θεωροῦσε ὡς τὸ ἀπόλυτο ἀγαθό, ὡς τὴν μόνην ἀλήθεια.

Ἡ τέχνη τῆς ἐποχῆς μας, εἶδε τὸν φυσικὸ κόσμο καὶ τὸν ἄνθρωπο σὰν τὴν μόνην ἀλήθεια. Καὶ δὲν μποροῦμε νὰ ποῦμε πὼς δὲν ἀποτελεῖ τὴν πιστότερη εἰκόνα τῆς ἐποχῆς μας καὶ τοῦ πολιτισμοῦ μας. Ἂν δὲν μποροῦμε νὰ τὴν παρακολουθήσουμε, ἂν δὲν μποροῦμε νὰ τὴν ἐννοήσουμε, ἂν τέλος δὲν μᾶς ἀρέσῃ, σ' αὐτὸ φταίει ἡ ἐποχή μας. Δὲν εἶναι ἡ τέχνη ποὺ πρέπει νὰ μὴν μᾶς ἀρέσῃ. Εἶναι ὁ κόσμος μας. Γιατὶ ὁ καλλιτέχνης πρὶν ἀπ' ὅλα εἶναι ἕνας ἄνθρωπος ποὺ ἀναγκαστικὰ ἀνήκει στὴν ἐποχή του. Θὰ ἦτο λοιπὸν παράλογο νὰ ζητᾶμε ἀπὸ τὴν ἐποχή μας, νὰ ἐκφρασθῆ μὲ τὸν τρόπο καὶ νὰ μιλήσῃ γιὰ πράγματα ἄλλων ἐποχῶν. Γιατὶ ἀλήθεια τί σημαίνουν σήμερα τ' ἀεροπλάνα, τ' αὐτοκίνητα, ἀκόμη οἱ τεχνητοὶ δορυφόροι, οἱ πύραυλοι; Ὅτι ἡ ἐποχή μας κινεῖται, κινεῖται μὲ ἰλιγγιώδη ταχύτητα. Ἦτο ἀπαραίτητον, ἦτο ἀνάγκη ὑπαγορευμένη καὶ ἀπὸ καθαυτὸ πρακτικοὺς λόγους, ἡ τέχνη τῆς ἐποχῆς μας νὰ κρατήσῃ μόνον ὅ,τι οὐσιαστικώτερο καὶ πνευματικώτερο ὑπῆρχε.

Ἀπηλλαγμένη ἀπὸ κάθε συμβατικότητα τοῦ παρελθόντος ἀντιμετώπισε μὲ θάρρος καὶ τόλμην τὴν ἀδυναμίαν τῶν καλλιτεχνῶν νὰ ἐκφράσουν ἕνα μουσειακὸ παρελθόν, ἀρχὲς καὶ πιστεύω ποὺ ἤδη εἶχε ἀφίσει πίσω της ἡ ἱστορία. Προσπάθησε νὰ ἐκφράσῃ τὶς νέες της δυνατότητες ξεκινῶντας ἀπὸ τὰ πρωταρχικὰ συστατικά της. Ἀπὸ τὸ χρῶμα, τὴ γραμμή, τὴ μορφὴ γυμνή.

Μ' αὐτὲς τὶς προϋποθέσεις μποροῦμε νὰ ἔχουμε ἔτσι μιὰ πρώτη ἐπαφὴ καὶ μὲ τὴν ὁμαδικὴ ἔκθεσι ζωγραφικῆς τῆς Δημοτικῆς Βιβλιοθήκης, μιὰ κι' αὐτὴ στάθηκε ἡ ἀφορμή.

***

Νὰ βγάλῃ κανεὶς ἕνα θετικὸ συμπέρασμα γιὰ κάθε μιὰ χωριστὰ ζωγράφο δὲν εἶναι οὔτε εὔκολον οὔτε δυνατὸν λόγῳ τοῦ ἐλαχίστου ἀριθμοῦ πινάκων μὲ τοὺς ὁποίους ἐκπροσωπεῖται κάθε καλλιτέχνης. Θὰ προσπαθήσουμε ὡστόσο καὶ ἰδιαίτερα θὰ σταθοῦμε στὶς πλέον σύγχρονες τάσεις.

Ἐκεῖνο ποὺ χαρακτηρίζει τὰ ἔργα τῆς ἐκθέσεως γενικὰ εἶναι πὼς ἀπὸ τῆς πλευρᾶς τοῦ θέματος κυριαρχεῖ τὸ τοπίο, οἱ νεκρὲς φύσεις, τὰ λουλούδια. Θέματα ποὺ μποροῦν νὰ μποῦν σὲ στενὰ πλαίσια, ν' ἀποδοθοῦν γοργά, καὶ μὲ ἀμεσότητα εἰς τὴν ἔκφρασιν μιᾶς ἐντυπώσεως, ἐνῶ οἱ ἑρμηνεῖες καὶ ἀντιλήψεις ποικίλλουν φυσικὰ ἀναλόγως τοῦ ζωγράφου. Τὸ χρῶμα στεγνὸ ἀπὸ λάδι διατηρεῖ ὅλην τὴν διαύγειαν καὶ τὴν λάμψιν του. Ἡ ἐπιμελημένη καὶ ὁμοιόμορφος ἐπικάλυψις τοῦ πίνακος, οἱ στρωτὲς πινελιές, οἱ βερνικωμένες ἐπιφάνειες ἀνήκουν πιὰ στὸ παρελθόν.

Ἡ Κ. Μαραγκοπούλου διαλύοντας τὴν ἐπιδερμικὴν ἐπιφάνειαν τῶν ἀντικειμένων, προσπαθεῖ μὲ δραματικοὺς τόνους, νὰ τονίσῃ τὰ σημάδια τῆς πάλης, ἐνάντια στὴ ζωή. Ἔτσι κατορθώνει νὰ μᾶς παρουσιάσῃ μιὰ συγκινητικὴ πλευρὰ τῶν πραγμάτων. «Βάρκες ἀριθ. 55», «Τραῖνο ἀριθ. 56». Στὸ ραφτάδικο ὡστόσο, στὸ γυναικεῖο αὐτὸ ἐργαστῆρι ποὺ ὑφαίνονται τόσες ἀνθρώπινες μικροχαρὲς ἀνακατωμένες μὲ τὸ σκληρὸ μεροκάματο τῆς ράφτρας, ἡ προσπάθειά της δὲν κατορθώνει νὰ ὁλοκληρωθῆ.

Τὸ χρῶμα στὰ ἔργα τῆς Δάφνης Κωστοπούλου, κυρίαρχο, ἔχει βρῆ τὸν ἀπόλυτα λειτουργικό του χαρακτῆρα. Ἀποφεύγει τὸ κενὸ βάθος τῶν προοπτικῶν καὶ τὸ παιγνίδι τοῦ φωτὸς καὶ τῆς σκιᾶς τὸ ὀποκαθιστᾶ μὲ τὴν σχέσιν τῶν χρωμάτων. Ἀπλώνει στὴν ἐπιφάνεια τοῦ πίνακος μεταφράζοντας σὲ χρῶμα τὶς συγκινήσεις της, μ' ἕναν τρόπο καθαρὰ ζωγραφικὸ καὶ μιὰ ἔντονη ποιητικὴ διάθεσι. Ἰδιαιτέρως σημειώνουμε τὸ «Σπίτια στὴν Αὐστρία ἀριθ. 33».

Ἡ Ζαλοκώστα Ρέτη, φτάνει στὰ ἄκρα, προσπαθῶντας νὰ μᾶς δώσῃ τὴν ἀμόλευτη ἀπὸ τὴν πεζότητα τῆς γνώσης παιδικὴ συγκίνηση στὴ θέα τοῦ κόσμου, μὲ μόνα ἐφόδια τὴν παιδικὴ ἀδεξιότητα καὶ τὶς μπογιές της. «Καθαρὴ Δευτέρα ἀρ. 25». Ἀπὸ τὴν θέα τοῦ φυσικοῦ κόσμου καὶ τῶν πραγμάτων, ἡ παιδικὴ ψυχὴ δὲν κρατάει παρὰ τὴν μαγεία ἑνὸς παιγνιδιοῦ σὲ σχήματα καὶ σὲ χρώματα καὶ τὶς παιδικὲς χαρὲς ποὺ εἶναι συνδεδεμένα μ' αὐτά.

Δὲν μπορεῖ νὰ κρυφτῆ... ἡ δημαγωγικὴ προσπάθεια τῆς Ἀλεξάνδρας Χάλαρη στὴν «Χρυσῆ Γῆ» παρ' ὅλες τὶς 30.000. Εἶναι μιὰ ἀναπαράστασι περιγραφικὴ μιᾶς σκηνῆς θερισμοῦ. Μᾶς «φτιάχνει» μὲ ζωγραφική, τοὺς χωρικοὺς ποὺ θερίζουν, ποὺ φορτώνουν, τὶς ἄμαξες μὲ τὰ βόδια κλπ. ὅλα ἀπὸ πολὺ μακρυὰ παρμένα χωρὶς ἀξιώσεις, ἐκτὸς ἀπὸ μιὰ διάχυτη χρυσίζουσα ἀτμόσφαιρα τοῦ θέρους. Ἡ Βερδεσοπούλου, διακρίνεται γιὰ τὴν εἰλικρίνεια εἰς τὴν ἀμεσότητα τῆς ἐκφράσεως «Ἐληὲς ἀριθμ. 14».

Τὸ «τοπίο» τῆς Βούλας Λασπιᾶ εἶναι ἕνα κομμάτι μὲ ἰδιαίτερες ἀξιώσεις.

Μιὰ ἐπιμελημένη μικρογραφικὴ λυρικὴ διάθεσις χαρακτηρίζει τὰ ἔργα τῆς Ἔφης Μιχελῆ.

Μὲ ἕνα ἁδρὰ ἐκφραστικὸ σχέδιο ἀμβλύνοντας τὶς λεπτομέρειες καὶ τονίζοντας τὸ περίγραμμα μᾶς δίνει μιὰ γερὴ σύνθεσι ἡ Παπαδάκη Τζένη μὲ τοὺς «Ἐργάτες ἀριθ. 70» μ' ἕνα ἐκφραστικώτατο χρῶμα.

Ἡ Ἀργυροῦ—Λίμπερ Τζένη κρατῶντας τὴν παράδοσι τοῦ ἐμπρεσιονισμοῦ μᾶς δίνει μιὰ ἔκρηξι φωτὸς στὸν «Μοσχομπίζελα ἀριθ. 9».

Ἡ Μαλάμου—Μητσέα μὲ θαυμαστὴ δεξιότητα μᾶς δίνει ὁλοζώντανα τοὺς «Ἥλιους» καὶ τὶς «Μολόχες».

Καὶ ὅλων τῶν ἄλλων καλλιτέχνιδων ἄλλων ὀλιγώτερον, ἄλλων περισσότερον, τὸ ἔργον ἀποτελεῖ μιὰ προσφορὰ ὁπωσδήποτε. Μιὰ προσφορὰ ἑνὸς κόσμου ποὺ ζῆ καὶ αἰσθάνεται.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

Η ΚΑΤΑΡΡΙΨΙΣ ΕΝΟΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΡΕΚΟΡ

Ο ΝΤΟΝΑΛΝΤ ΚΑΜΠΕΛ ΔΙΗΓΕΙΤΑΙ ΠΩΣ ΔΙΕΣΠΑΣΕ «ΤΟ ΦΡΑΓΜΑ ΤΟΥ ΥΔΑΤΟΣ»

ΒΕΝΖΙΝΑΚΑΤΟΣ ΜΕ 248,62 ΜΙΛΙΑ ΤΗΝ ΩΡΑ ΕΝΤΟΣ ΛΙΜΝΗΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. (Ἰδ. Ὑπηρ.). Ὁ παγκόσμιος τύπος ἀνήγγειλεν ἤδη ὅτι ὁ Ντόναλντ Κάμπελλ κατέρριψε προσφάτως διὰ πέμπτην φορὰν τὸ παγκόσμιον ρεκὸρ ταχύτητος βενζινακάτου μὲ 248.62 μίλια τὴν ὥραν εἰς τὴν λίμνην Κόνιστον τῆς βορειοδυτικῆς Ἀγγλίας.

Κατωτέρω ὁ ἴδιος ὁ Κάμπελλ διηγεῖται πῶς διέσπασε τὸ «φράγμα τοῦ ὕδατος» καὶ ἐπέζησεν:

«Ὅλοι ἔχουν ἀκούσει διὰ τὸ «φράγμα τοῦ ἤχου» αὐτὸ τὸ φράγμα τῶν κυμάτων κρούσεως εἰς τὸ ὁποῖον κτυποῦν τὰ ἀεριοωθούμενα ἀεροπλάνα ὅταν ἐπιτύχουν ταχύτητα ὀλίγον μεγαλυτέραν τῶν 750 μιλίων τὴν ὥραν. Δὲν ἀκούονται ὅμως πολλὰ διὰ τὸ «φράγμα ὕδατος» καὶ πολὺ ὀλιγώτερα εἶναι γνωστὰ δι' αὐτό.

Τὸ «φράγμα ὕδατος» προκαλεῖται ἀπὸ παράγοντας ἐντελῶς διαφορετικοὺς ἀπὸ ἐκείνους ποὺ προκαλοῦν τὸ φράγμα τοῦ ἤχου. Οἱ παράγοντες δὲ αὐτοὶ εἶναι κάπως μυστηριώδεις καὶ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ τοὺς κατανοήσωμεν. Μὲ τὸ φράγμα ὕδατος συμβαίνει τὸ ἑξῆς: εἰς κάποιον σημεῖον ταχύτητος μεταξὺ 180—240 μιλίων τὴν ὥραν τὸ σημεῖον κρισίμου ταχύτητος ποικίλλει μεταξὺ διαφόρων σκαφῶν καὶ πιθανὸν νὰ εὑρίσκεται καὶ ὑψηλότερα ἀρχίζουν νὰ δημιουργοῦνται ἔντονοι καὶ ταχεῖς κραδασμοί. Τὸ σκάφος δονεῖται ἐπάνω—κάτω πολλὲς φορὲς ἐντὸς ἑνὸς δευτερολέπτου. Αὐτὸ θέτει σὲ ἰσχυρὴ πίεσι τὸ σκάφος καὶ ὑποβάλλει τὸν πιλότον του εἰς σοβαρὸν φόρτον βαρύτητος, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον σημαίνει ὅτι κάθε φορὰν ποὺ τὸ σκάφος κραδαίνεται, τὸ βάρος τοῦ σώματός του μπορεῖ πρὸς στιγμὴν νὰ αὐξηθῆ κατὰ ἑπτὰ φοράς.

Ἡ στιγμὴ αὐτὴ εἶναι πολὺ ἐπικίνδυνος. Ὁ τραγικὸς θάνατος τοῦ Τζὼν Κὸμπ προεκλήθη ἀπὸ τὸ φράγμα ὕδατος. Ἐνῶ εἶχεν ἀναπτύξει ταχύτητα 206 μιλίων τὴν ὥραν τὸ σκάφος του «Κρουζέηντερ» ἐδονεῖτο κατὰ 18 ἔντασες ἐπάνω καὶ κάτω 7 φορὲς τὸ δευτερόλεπτο καὶ ἐθρυμματίσθη.

Τὸ σκάφος «Μπλοῦμπερντ» (Γαλάζιο πουλὶ) ἐσχεδιάσθη ἐξαρχῆς μὲ τρόπον ὥστε νὰ εἶναι ἀρκετὰ ἰσχυρὸν διὰ νὰ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

Θεατρικά

Ο ΘΙΑΣΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΑΡΑ

ΣΤΟ «ΔΗΜΟΤΙΚΟ»

Ἀξιόλογο θεατρικὴ κίνησι παρουσιάζει ἡ πόλις μας τὸν τελευταῖο καιρό. Θίασοι ἀξιώσεων, δίδουν παραστάσεις εἰς τὸ «Δημοτικό» μας θέατρο μὲ μεγάλη ἐπιτυχία. Ἤδη διὰ τὰς ἑορτὰς ἀναγγέλλεται ὁ θίασος Λάμπρου Κωνσταντάρα. Ὁ ἐκλεκτὸς πρωταγωνιστὴς τοῦ θεάτρου καὶ τοῦ κινηματογράφου, πλαισιωμένος ἀπὸ ἕνα διαλεχτὸ ἐπιτελεῖο ἠθοποιῶν τῆς πρόζας θὰ παρουσιάσῃ — ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῶν Χριστουγέννων—μία σειρὰ ἐκλεκτῶν ἔργων τοῦ διεθνοῦς ρεπερτορίου. Ἡ ἔναρξις τῶν παραστάσεων θὰ γίνῃ μὲ τὴν κωμῳδία τοῦ Φωτιάδη «Ὁ θηριοδαμαστὴς» καὶ θὰ ἀκολουθήσῃ ἡ μεγάλη παγκόσμιος ἐπιτυχία τοῦ Τζὼν Πρίσλεῦ «Ὁ ἀνακριτὴς ἔρχεται...», ποὺ κράτησε τὸ πρόγραμμα τοῦ θιάσου Κωνσταντάρα ὁλόκληρο τὸ περασμένο καλοκαῖρι στὴν Ἀθήνα καὶ ἐσημείωσε τὸν ἴδιο θρίαμβο παντοῦ ὅπου ἐπαίχθη.

Εἶναι βέβαιον ὅτι ὁ θίασος Κωνσταντάρα θὰ σημειώσῃ καὶ εἰς τὴν πόλιν μας μιὰ ἀπὸ τὶς λαμπρότερες ἐπιτυχίες τῆς ἀξιοζήλευτης θεατρικῆς του καριέρας.

Κς

Ο ΕΞΩΦΡΕΝΙΚΟΣ ΧΟΡΟΣ

ΧΟΥΛΑ-ΧΟΥΠ

ΣΤΟ «ΠΑΝΘΕΟΝ»

Ἡ βουλὴ τῆς Ὁλλανδίας ἐψήφισε νόμον διὰ τοῦ ὁποίου ἀπαγορεύεται ὁ χορὸς ΧΟΥΛΑ ΧΟΥΠ, διότι ὅλα τὰ ἐργοστάσια παραγωγῆς πλαστικῶν ὑλῶν εἰς τὴν Ὁλλανδίαν ἔπαυσαν πλέον νὰ παράγουν ἄλλα εἴδη, ἐκτὸς ἀπὸ τὰ πλαστικὰ στεφάνια ποὺ χρειάζονται γι' αὐτὸν τὸν ἐξωφρενικὸ χορό. Αὐτὸ τὸν καταπληκτικὸ χορὸ εἶδαν διὰ πρώτην φορὰν καὶ οἱ Πατρινοὶ χθὲς ἀπὸ τὴν χορεύτρια λάστιχο Μπέλλα Στέλλα. Τὸν ἀπήλαυσαν μάλιστα νὰ χορεύεται μὲ δύο στεφάνια, εἰς τὸ θέατρον «Πάνθεον». Δύο χιλιάδες περίπου θεαταί, εἰς τὰς δύο χθεσινὰς παραστάσεις, ἐχειροκρότησαν τὴν διεθνῆ χορεύτρια καὶ μαζὶ ὅλον τὸν μεγάλον θίασον τῆς «Ρεβὺ τῆς Ἀθήνας», ὁ ὁποῖος ἐμφανίζει τὸ πράγματι ἐξαιρετικὸ καὶ πρωτότυπο 4ο Πρόγραμμα.

Ἡ διεύθυνσις τοῦ θιάσου, διὰ νὰ διαδώσῃ τὸν χορὸ καὶ εἰς τὴν πόλιν μας χαρίζει στεφάνια εἰς τοὺς θεατὰς καὶ δίδει πληροφορίας γιὰ κάθε λεπτομέρεια τοῦ χοροῦ—εἰδικὸς χορευτὴς δάσκαλος—ποὺ ἐπὶ τούτῳ ἐκάλεσεν ἐξ Ἀθηνῶν.

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΟ ΛΟΝΔΙΝΟΝ

Ἡ ἱστορία τῶν Χριστουγέννων ξαναζῆ σ' ἕνα μικρὸ χωριὸ ἐντὸς ναοῦ τοῦ 13ου αἰῶνος

ΑΝΑΠΑΡΑΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. (Ἰδ. Ὑπ.). Μία μικρὴ ἐκκλησία τοῦ 13ου αἰῶνος εἰς ἕνα χωριὸ τοῦ Μπάρκσαερ ἔχει γίνει γνωστὴ εἰς τὴν περιοχὴν ἀπὸ τὸν ὡραῖον τρόπον παρουσιάσεως τῆς Γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ. Κατ' ἔτος ἐπὶ μίαν ἑβδομάδα πρὸ τῶν Χριστουγέννων ὁ ἐφημέριος καὶ οἱ βοηθοί του ἀνεβάζουν τὸ ἔργον εἰς τὴν ἐνοριακὴν ἐκκλησίαν τοῦ Μπάκλμπιουρυ, ἡ ὁποία εἶναι γεμάτη κάθε βράδυ καθὼς καὶ κατὰ τὰς δύο ἀπογευματινὰς παραστάσεις τὰς διδομένας εἰδικῶς διὰ τὰ παιδιά. Οἱ θεαταὶ δὲν πληρώνουν, ἀφήνουν ὅ,τι θέλουν εἰς τὴν εἴσοδον τῆς ἐκκλησίας. Μερικὰ παραπετάσματα ἀποτελοῦν τὰ μόνα σκηνικὰ τῆς ἐκκλησίας αὐτῆς εἰς τὴν ὁποίαν ἐκκλησιάζοντο οἱ πρόγονοι τῶν «ἡθοποιῶν» — ποὺ ὅλοι εἶναι χωρικοί. Μόνον αἱ στολαὶ τῶν Ρωμαίων στρατιωτῶν ἐνοικιάζονται, ὅλα τὰ ἄλλα κοστούμια, ποὺ εἶναι πιστὰ ἀντίγραφα τῶν χρησιμοποιουμένων πρὸ 2.000 ἐτῶν εἰς τὴν Παλαιστίνην, κατασκευάζονται εἰς τὸ χωριό, τὰ δὲ ὑφάσματα, πολλὰ ἀπὸ τὰ ὁποῖα εἶναι βαρύτιμα καὶ μεγαλοπρεπῆ, ἔχουν δοθῆ ἀπὸ κατοίκους τῆς περιοχῆς. Εἰς τὸ πίσω μέρος τῆς ἐκκλησίας, ὑπάρχει ἕνος ἐξώστης ὅπου εὑρίσκεται ἡ χορωδία τοῦ χωριοῦ καὶ ἐπειδὴ τὰ μέλη της εἶναι καλὰ γυμνασμένα, τὸ τραγοῦδι εἶναι ἐξαίρετο καὶ οἱ ἠθοποιοὶ αἰσθάνονται βαθειὰ τοὺς ρόλους των. Ἕνας ἄνδρας μὲ πολὺ ὡραία φωνὴ διηγεῖται τὴν ἱστορία ὅπως ἀκριβῶς ἀναφέρεται εἰς ἕνα ἀπὸ τὰ Εὐαγγέλια, οἱ δὲ ἠθοποιοὶ ἐκτελοῦν τοὺς ρόλους των μὲ μιμικὰς κινήσεις. Τὸ γεγονὸς ὅτι οἱ ἠθοποιοὶ εἰσέρχονται ἀπὸ τὸ πίσω μέρος τῆς ἐκκλησίας, προχωροῦν εἰς τὸ κεντρικὸν κλίτος μὲ τὰ ζωηρόχρωμα κοστούμια των ἀνεβαίνουν εἰς τὴν ἐξέδραν ἡ ὁποία ἔχει γίνει εἰδικῶς πρὸ τοῦ Ἱεροῦ καὶ κατόπιν ἐπιστρέφουν ἀκολουθοῦντες τὸν ἴδιο δρόμο, κάνει τοὺς θεατὰς νὰ αἰσθάνωνται ὅτι ἀποτελοῦν καὶ αὐτοὶ μέρος τῆς σκηνῆς. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἑβδομάδος ποὺ παίζεται τὸ ἔργον ὁ δρόμος τοῦ χωριοῦ καὶ ὁ χῶρος μπροστὰ εἰς τὴν ἐκκλησίαν εἶναι κάθε νύκτα γεμᾶτος ἀπὸ αὐτοκίνητα καὶ μοτοσυκλέττες, τῶν ὁποίων οἱ κάτοχοι ἔρχονται πολλὲς φορὲς ἀπὸ μακρυά, ἀκόμη καὶ ἀπὸ τὸ Λονδίνον.

ΦΟΥΣΤΕΣ ΤΣΟΧΑ 150 ΔΡ.
ΖΑΚΕΤΤΕΣ ΣΟΥΕΤΙΝ
ΤΣΑΒΑΛΑΣ

ΠΑΙΔΙΚΗ ΧΑΡΑ
ΚΟΡΙΝΘΟΥ 297
ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ ΠΑΙΓΝΙΔΙΩΝ
Καὶ τὰ πιὸ πικάντικα καὶ ζηλευτὰ
ΣΤΟΛΙΔΙΑ
θὰ βρῆτε μόνον στὴν
ΠΑΙΔΙΚΗ ΧΑΡΑ
ΧΑΡΙΛ. ΚΑΠΕΤΟΠΟΥΛΟΥ
ΚΟΡΙΝΘΟΥ 297

ΜΟΝΤΙΑΛ-ΜΠΑΡ
ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ 5
Φέρω εἰς γνῶσιν τοῦ Πατραϊκοῦ κοινοῦ ὅτι θέτω εἰς τὴν διάθεσίν του καὶ νέαν σάλαν, εἰς τὴν ὁποίαν θὰ σερβίρωνται ὅλα τὰ εἴδη γαλακτοπωλείου
Φιλοδοξῶ νὰ πρωτοτυπήσω εἰς τὰ εἴδη αὐτὰ ἀπὸ ἀπόψεως ποιότητος
Παρακαλῶ ὅπως τὰ θέσετε εἰς τὴν διάθεσίν σας
Ἔναρξις ἐργασιῶν γαλακτοπωλείου τὴν 24ην Δεκεμβρίου 1958
Μετὰ τιμῆς
ΝΙΚ. ΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ
Τὰ ἐπίσημα ἐγκαίνια τοῦ κοσμικοῦ κέντρου
ΧΑΡΛΕΜ
Μὲ τοὺς ἀριστεῖς ἑρμηνευτὰς τῶν μοντέρνων ἀμερικανικῶν ρυθμῶν. Τοὺς περίφημους
LOS CAPOS
Θὰ σκορπίσουν τὶς μελῳδίες τους καὶ θὰ ἐκτελέσουν ἕνα προγραμμα ποὺ δὲν ξανάκουσε ἡ πόλις μας μὲ τὰ 14 ὄργανά τους
Μὲ τὸν γλυκὸ τραγουδιστὴ
ΓΙΑΝΝΗ ΒΟΓΙΑΝΤΖΗ
μὲ τὸν τυπίστα τοῦ ἑλληνικοῦ θεάτρου
ΝΤΙΝΟ ΜΑΓΚΡΕΛ
ποὺ θὰ παρουσιάσῃ καὶ ὁλόκληρο τὸ πρόγραμμα
Καὶ μὲ χίλιες ἄλλες ἐκπλήξεις
Ὁ φημισμένος ἀρχιμάγειρος PETER DEMAS μὲ τὶς ἀπαράμιλλες σπεσιαλιτέ του, θὰ ὁλοκληρώρῃ τὴν ἀπόλαυσι τῆς βραδυᾶς
ΝΤΕΚΟΡΑΣΙΟΝ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΣ Ντίνου Μάγκρελ
ΦΩΤΙΣΜΟΣ ΦΑΝΤΑΣΜΑΓΟΡΙΚΟΣ
Κλείσατε τὸ τραπέζι σας. Τηλ. 30—80

ΠΑΙΔΙΚΟ
ΠΑΛΤΟ ΚΟΥΣΤΟΥΜΙ
ΑΡΙΣΤΟ ΣΕ ΕΦΑΡΜΟΓΗ
ΜΕ ΕΚΛΕΚΤΑ & ΠΛΟΥΣΙΑ ΥΛΙΚΑ
ΤΣΑΒΑΛΑΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ
ΑΔΕΛΦΟΙ Γ. ΧΑΧΑΛΗ
ΚΑΡΑΪΣΚΑΚΗ 96. ΤΗΛΕΦ. 20—77
ΠΑΤΡΑΙ
ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ
ΕΝΩΣΕΩΣ ΜΑΣΤΙΧΟΠΑΡΑΓΩΓΩΝ ΧΙΟΥ
ΜΑΣΤΙΧΗ
ΤΣΙΚΛΑ
ΜΟΣΧΟΛΙΒΑΝΟΝ
ΔΙΑΡΚΗΣ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

ΧΟΥΛΑ ΧΟΥΠ
Ο ΚΑΤΑΠΛΗΚΤΙΚΟΣ ΧΟΡΟΣ ΜΕ ΔΥΟ ΣΤΕΦΑΝΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΧΟΡΕΥΤΡΙΑ ΛΑΣΤΙΧΟ
ΜΠΕΛΛΑ ΣΤΕΛΛΑ
ΜΑΖΙ ΜΕ ΤΟ ΝΕΟΝ 4ΟΝ
ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ
ΡΕΒΥ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ
ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΩΡΑΙΟΤΕΡΟ ΠΛΕΟΝ ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΔΙΑΣΚΕΔΑΣΤΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΠΟΥ ΕΙΔΑΤΕ ΠΟΤΕ ΣΤΟ
ΠΑΝΘΕΟΝ
Σᾶς συνιστῶμεν: Ἐξασφαλίσατε τὰς θέσεις σας

ΜΟΝΤΙΑΛ
ΜΠΑΡ

ΚΑΛΤΣΕΣ ΠΕΡΛΟΝ
ΚΑΛΤΣΕΣ ΝΑΫΛΟΝ
ΚΑΛΤΣΕΣ ΣΤΕΡΕΕΣ
ΚΑΛΤΣΕΣ ΦΘΗΝΕΣ
ΚΑΛΤΣΕΣ ΑΠΟ 20 ΔΡ.
ΤΣΑΒΑΛΑΣ

ΑΠΟΝΟΜΗ ΠΤΥΧΙΩΝ
ΕΙΣ ΤΟ ΚΟΛΛΕΓΙΟΝ ΑΓΓΛΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ
Εἰς τὸ Κολλέγιον Ἀγγλικῶν Σπουδῶν τῆς πόλεώς μας τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἐδόθη Χριστουγεννιάτικη Ἑορτή, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ὁποίας ἐγένετο ἀπονομὴ ὑπὸ τοῦ ἐν Πάτραις Προξένου τῆς Μεγάλης Βρετανίας κ. VEDOVA τῶν Πτυχίων τοῦ Πανεπιστημίου Καῖμπριτζ εἰς τοὺς ἐπιτυχόντας κατὰ τὰς ἐξετάσεις τοῦ παρελθόντος Ἰουνίου Σπουδαστάς του ὡς κάτωθι:
α) CERTIFICATE OF PROFICIENCY:
Κόκκαλη Μαρίαν
β) LOWER CERTIFICATE:
Ἀγιαννιτόπουλον Διον. Μαχαίρα Φωτ.
Ἀνδριοπούλου Ἀθαν. Μουντανέαν Γεώργ.
Ἀντωνοπούλου Χρυσ. Νικολάου Μαρίαν
Γαβριὴλ Εὐαγγελ. Ντουφεξῆ Ἀθαν.
Γεωργοπούλου Ἐλευθ. Ξουρῆ Κούλαν
Γιουροῦκον Εὐάγγ. Πανα